

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 49Pc/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120210301
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120210301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci navrhovateľky: T. Y., C. Y., W. XX. XX. XXXX, F. R. XXX, XXX XX R., Š. I. L., právne zast.: AK JUDr. Gelatka, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 17, 015 01 Rajec, IČO 46 633 154, proti povinnému z vyživovacej povinnosti: T. Y., W. XX. XX. XXXX, F. I. XX, XXX XX C. L., Š. I. L., právne zast.: JUDr. Stanislava Ďurišová, advokátka, so sídlom Ružová 112/18, 019 01 Ilava, IČO: 42281393, o návrhu na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

- I. Súd mení rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P/286/2003-47 zo dňa 13. 07. 2004 v časti určenia výživného pre navrhovateľku tak, že povinný z vyživovacej povinnosti je povinný prispievať na výživu navrhovateľke sumou 75,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to s účinnosťou od 18. 09. 2020, a to na osobitný účet navrhovateľky.
- II. Povinný z vyživovacej povinnosti je povinný uhradiť nedoplatok na výživnom pre navrhovateľku za obdobie od 18. 09. 2020 do 15. 02. 2021 vo výške 225,77 eur, a to v lehote do 30. 09. 2021.
- III. Súd návrh vo zvyšnej časti zamietá.
- IV. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 16. 09. 2020, podaným na Okresný súd Žilina dňa 18. 09. 2020 domáhala voči povinnému z vyživovacej povinnosti zvýšenia výživného zo sumy 33,19 eur na 313,65 eur mesačne, a to s účinnosťou odo dňa začatia súdneho konania. K odôvodneniu svojho návrhu uviedla, že je odporcovou dcérou. Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 13.07.2004, spis. zn. 15P/286/2003-47 bola navrhovateľka ako maloletá zverená do výchovy matky. Uvedeným rozsudkom bolo zároveň naposledy rozhodnuté aj o výživnom, pričom odporca bol zaviazaný k vyživovacej povinnosti na navrhovateľku v sume 33,19 eur (1.000,- Sk) mesačne a na jej sestru U. Y., nar. 22.10.1999 rovnako v sume 33,19 eur (1.000,- Sk) mesačne. Od posledného rozhodnutia súdu o výživnom malo podľa navrhovateľky dôjsť k zmene pomerov, ktorá má byť daná jednak celkovým telesným vývojom navrhovateľky, ale predovšetkým tým, že navrhovateľka bola prijatá na štúdium na Fakulte masmediálnej komunikácie Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, na uvedenej vysokej škole mala záujem aj študovať. V dôsledku zmeny pomerov sa zmenili aj potreby navrhovateľky. Navrhovateľka uviedla, že v spoločnej domácnosti žije s matkou, sestrou a starými rodičmi. Odporca ich nenavštevuje, nekomunikuje s nimi, dlhodobo nemá platiť na navrhovateľku ani súdom určené výživné. Finančne má navrhovateľku podporovať len matka. Navrhovateľka uviedla nasledujúce mesačné výdavky: - príspevok na bývanie starým rodičom - 100,- € mesačne, - strava - 300,- € mesačne (hodnota stravej jednotky 2,- €, jedlo 5x denne, t.j. 10 € denne), - poplatok za komunálny odpad - 20,90 € ročne (1,74 € mesačne), - poplatok za

ubytovanie v študentskom domove - 50,- € mesačne, - životné poistenie - 30,41 € štvrťročne (t.j. 10,14 € mesačne), - paušál za služby mobilnej siete - 30,- € mesačne, - školské pomôcky a potreby (napr. knihy, zošity, perá, plášť, nástroje) - 200,- €/september 2020 (po prepočte 16,66 € na mesiac) a potom mesačne cca 10 €, - školské a kultúrne akcie (napr. imatrikulácie, ples, koncert, divadlo) - 65,- € ročne, (5,42 € mesačne), - cestovné (MHD, vlak, bus) - 20,- € mesačne, - kozmetika - 23,- € mesačne, - oblečenie - 200,- € polročne (zahŕňa napr. obuv 50-70,- €, cena len jedného trička predstavuje približne 15,- €, ďalej spodné prádlo, svetre, mikiny, nohavice, bundy, šaty atď.), t.j. 33,33 eur mesačne, - kaderníčka - 27,- € mesačne, t.j. spolu 627,29 eur mesačne. Ďalej uviedla, že odporca má živnostenské oprávnenie a pracuje ako traktorista, súčasná výška jeho príjmu jej nie je známa. Matka pracuje v spoločnosti Mobis Slovakia s.r.o., súčasná výška jej čistej mzdy je cca 1.200,- € mesačne, pričom poberá na navrhovateľku a jej sestru prídavky na dieťa. Odporca si súdom určenú vyživovaciu povinnosť na navrhovateľku podľa vyjadrenia navrhovateľky neplní riadne od roku 2009 a od 20.06.2014 si ju nemá plniť vôbec. Okrem základných výdavkov špecifikovaných v bode 3 návrhu mala navrhovateľka platiť (resp. jej matka) aj ďalšie príležitostné výdavky, napr. na dioptrické okuliare vo výške 132,- eur, ošetrovania u zubného lekára cca 30,- eur, na štúdium na Súkromnej strednej umeleckej škole v Žiline vo výške 400,- eur, na bicykel vo výške 570,- eur a pod.. Tieto výdavky navrhovateľka nezahrnula do výpočtu výživného, nakoľko nepoznala príjem a majetkové pomery odporcu, avšak uvítala by, ak by jej v budúcnosti na podobné výdavky prispel aspoň dobrovoľne. Na základe vyššie opísaného skutkového stavu má byť nesporné, že došlo u navrhovateľky k zmene pomerov, preto sa týmto návrhom s poukazom najmä na ustanovenia § 62 a § 78 Zákona o rodine domáhala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu sumou 313,65 € mesačne ($627,29 / 2 = 313,65$ €), ktorú sumu považovala za primeranú jej potrebám, a ktorá predstavuje polovicu jej nevyhnutných výdavkov, pričom druhú polovicu výdavkov uhrádza jej matka, ktorá navyše zabezpečuje aj niektoré činnosti osobnej starostlivosti (pranie, varenie ...).

2. Povinný z vyživovacej povinnosti sa k návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti vyjadril vo vyjarení doručenom na tunajší súd dňa 27. 10. 2020 (na č. I. 31 - 32 spisu), v ktorom uviedol, že nepopiera a súhlasí s tým, že sa zmenili pomery na strane navrhovateľky s tým, že v súčasnosti študuje na vysokej škole a na tom základe žiada aj zvýšiť pre seba výživné. Uviedol, že navrhovateľkou žiadaná suma je vzhľadom na jeho majetkové pomery a výšku príjmu neprimerane vysoká. V ďalšom uviedol, že nie je už dlhodobo pravdou, že by žiadne výživné svojim dcéram neplatil. Za určité obdobie nemal platiť matke svojich dcér výživné na dcéry, a to v čase, keď nemal mať príjem a bol nezamestnaný, avšak deťom mal vždy dávať nejaké sumy, keď si od neho pýtali. Malo sa voči nemu začať trestné stíhanie za prečin zanedbania povinnej výživy s tým, že mal vyplatiť na výživnom pre svoje deti sumu vo výške 7 732 eur, pričom nakoniec sa mala suma na dlhovanom výživnom ustáliť na výške 3 200 eur. Túto sumu už mal vyplatiť, ale mal si zobrať úver, ktorý dodnes spláca v sume 84,49 eur mesačne spolu so splátkou vo výške 25 eur mesačne ako sporenie za účelom možnosti predčasne splatiť úver. Úver si mal zobrať po rozvode s matkou navrhovateľky, ďalej uviedol, že od augusta 2019 počas dvoch rokov mal platiť deťom výživné po 50 eur, v súčasnosti mu však jeho pomery z dôvodu splácania úveru na výživné neumožňujú platiť takú sumu. V súčasnosti žije s jeho matkou v jej dome v obci I., pracuje ako traktorista, nie je živnostníkom a ani spoločníkom alebo konateľom v nejakej obchodnej spoločnosti. Pracuje na pracovnú zmluvu pre E. V. L., kde je jeho čistý mesačný príjem vo výške 490,77 eur, žiadny iný príjem nemá mať, nemá ani žiadny nehnuteľný majetok a nevlastní ani žiadnu hnutelnú vec vyššej hodnoty. Žije spolu s matkou, o ktorú sa má starať. Do rozvodu s matkou navrhovateľky mal pravidelne deťom platiť sumou 50 eur mesačne, a to buď do rúk alebo na účet bývalej manželky. V ďalšom uvádzal, že prispieva na chod domácnosti sumou 250 eur, má platiť poisťku na dom, v ktorom žije sumu 159,70 eur ročne, splátky úveru v sume 84,49 eur mesačne a poisťku vo výške 25 eur mesačne, aby mohol predčasne splatiť úver, hradí zákonnú poisťku na osobné vozidlo v sume 94 eur ročne, mobil vo výške 26-30 eur mesačne, inkaso (plyn a elektriku) má platiť jeho matka, drevo na kúrenie má kupovať odporca, čo má predstavovať 20 eur mesačne. Má mať aj iné nepravidelné výdavky, napr. cesta do obchodu z obce I. do C. L. (nakoľko tam má byť najbližší supermarket na kúpu potravín), kde má potrebovať financie na benzín, taktiež potrebuje financie na benzín, keď potrebuje ísť k lekárovi so sebou alebo s matkou, a má mať aj mnoho iných nepravidelných výdavkov. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd rozhodol tak, že ho zaviazá prispievať navrhovateľke na výživu v sume 40 eur mesačne.

3. Navrhovateľka vo svojom vyjarení doručenom na súd prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 11. 11. 2020 (na č. I. 52 spisu) uviedla, že návrh odporcu prispievať na jej výživu vo výške 40,- eur mesačne považuje vzhľadom na odporcom deklarovaný čistý príjem vo výške 490,77 eur za neadekvátny, resp. až za výsmech, nakoľko takáto suma by nepostačovala ani na úhradu výdavkov novorodenca. Okrem

toho odporcovi nič nemá brániť v tom, aby sa rekvälifikoval a následne zmenil zamestnanie, čo by mu umožnilo dosiahnuť vyšší príjem, resp. si môže nájsť popri zamestnaní aj brigádu. Odporca tiež uvádza svoje mesačné výdavky na mobil vo výške 26,- až 30,- eur a mesačné príspevky na chod spoločnej domácnosti, v ktorej žije s matkou vo výške niekoľko sto eur. K týmto odporcom uvedeným skutočnostiam podotkla, že v zmysle § 62 ods. 5 zákona o rodine má vyživovacia povinnosť rodičov k deťom prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň tiež mesačné výdavky odporcu na mobil a motorové vozidlo považuje za odporcov luxus, ktorý si navrhovateľka nemôže dovoliť. Tvrdenie odporcu, že uhradil všetko zameškané výživné, má byť nepravdivé. V skutočnosti odporca mal uhradiť len výživné za obdobie, počas ktorého bol zamestnaný, a to za účelom zastavenia trestného stíhania za prečin zanedbania povinnej výživy (tzv. účinná ľútosť). Zvyšné výživné za obdobie, kedy bol nezamestnaný, navrhovateľke doposiaľ nemal uhradiť, preto právny zástupca navrhovateľky mal spracúvať návrh na vykonanie exekúcie, ktorý mala navrhovateľka súdu včas predložiť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti na svojom návrhu naďalej trvala.

4. Dňa 15. 02. 2021 bolo na tunajší súd prostredníctvom právnej zástupkyne povinného z vyživovacej povinnosti doručené vyjadrenie (na č. l. 77 - 80 spisu), v ktorom odporca uviedol, že pri rozhodovaní súdu o výživnom na dcéry v roku 2003, sa bývalej manželke podarilo docieľiť, že súd zaviazal odporcu zaplatiť nedoplatok na výživnom od 01.01.2003 až do 31.07.2004 na jednu i druhú dcéru v sume po 450 Sk mesačne a neskôr 1.000 Sk mesačne (na obe spolu teda každý mesiac 900 Sk a neskôr 2.000 Sk), hoci si svoju vyživovaciu povinnosť k obom dcéram v uvedenom období, rovnako ako i v ďalších obdobiach, poctivo mal plniť. S bývalou manželkou v čase rozhodovania súdu spolu nežili, no na dcéry mal ich matke každý mesiac peniaze dávať. Dôvod, prečo ho bývalá manželka koncom roka 2002 mala vyhodiť z domu, mu dodnes nie je známy. Jedného dňa mu zbalila veci a vyložila ich pred dom, napriek tomu, že pár dní predtým ho ešte milo vypevádzala z domu, keď išiel do práce. Keď mu bývalá manželka dala jasne najavo, že s ním viac žiť nechce, odsťahoval sa domov, ku svojim rodičom na l. do okresu C. L.. Keď odporcu matka jeho dcér mala vyhodiť z domu na ulicu a musel sa vrátiť k rodičom skoro na opačný koniec Slovenska, mal trpieť tým, že nemohol tráviť čas so svojimi dcérami. Keď za nimi vycestoval, nikdy s nimi nemohol tráviť čas osamote. Stále pri nich musel byť niekto dospelý z rodiny bývalej manželky, všetci členovia jej rodiny sa pre odporcu z nepochopiteľného dôvodu správali ku nemu ako k vyvrheľovi. Nemal mať umožnené vychutnať si čas strávený so svojimi dcérami. Keď boli staršie a neskôr už dospelé, nikdy mu len tak samé od seba nezavolali, neprišli ho navštíviť ani jeho rodičov, aj keď boli z nejakého dôvodu v C. L.. Telefonicky sa s ním skontakovali len vtedy, keď potrebovali väčší obnos peňazí nad rámec výživného. Výživné po roku 2003 poctivo a pravidelne platil, až na malé výnimky, keď bol bez práce, no potom, keď sa zamestnal, mal dlhované sumy doplatiť. V období rokov 2003 až 2020 bol raz nezamestnaný, niekedy pracoval na dohodu, prácu často menil, pracoval, kde sa dalo, len aby mal príjem, aby mal z čoho žiť, platiť dcéram výživné a prispievať rodičom na chod spoločnej domácnosti. Chodil i do Talianska na zber ovocia, len aby si privyrobil. V tom čase na výživné na každú z dcér bývalej manželke platil i 100 € mesačne. Je vyučený v odbore: mechanizátor rastlinnej výroby. Od 06.08.2019 je zamestnaný u zamestnávateľa Anton Kovalčík SHR, so sídlom Pri Slanej 2, 982 01 Tomaľa, IČO: 37893173, u ktorého pracuje ako robotník v poľnohospodárstve (traktorista). Jeho čistý mesačný príjem bol do januára 2021 vo výške 490,77 €, od januára 2021 je to v čistom 508,88 €. V zamestnaní robí to, čo vyštudoval. Je rád, že má prácu. V ďalšom uviedol, že okres C. L., v ktorom žije, je doslova hladovou dolinou v porovnaní so Žilinou a jej okolím. Pracovných príležitostí je málo, nezamestnanosť je vysoká. Počas celých 17 rokov čo nežije s bývalou manželkou a dcérami sa snažil mať prácu a pravidelne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť k dcéram. Väčšinou na ne mesačne platil i viac ako súdom v roku 2003 určených 33,19 €. Platieval mesačne na každú z dcér 50 €, 75 €, keď sa mu dalo dokonca i 100 € a to napriek tomu, že zo zvyšku výplaty sám ťažko vyžil. Roky sa stará o svoju matku, ktorá má zdravotné problémy a prispieva na ich spoločnú domácnosť. V roku 2006 zomrel otec odporcu, ktorého doopatroval. Mal rakovinu, jeho liečba bola nákladná, s matkou sa v tom čase z tohto dôvodu dosť zadlžili. No výživné na dcéry napriek všetkému platil, čo nepopiera ani navrhovateľka. Výživné mal svedomito platiť celé roky a svoju povinnosť si plní i v súčasnosti. Platil buď svojej bývalej manželke alebo priamo dcéram. Dôkazy má však len o platbách zaplatených poštovými poukazmi (šekmi) alebo zaplatených príkazmi na úhradu cez Poštovú banku a.s. Viackrát platil, keď ho dcéry kontaktovali, že potrebujú súrne peniaze, takým spôsobom, že im peniaze zo svojho účtu cez internetbanking previedla jeho švagriná a odporca jej potom túto sumu následne zaplatil. Tento účet však už švagriná nemá, zrušila ho, a tak nemá možnosť dostať sa k dôkazom o týchto platbách. Súdu ako prílohy svojho vyjadrenia zo dňa 22.10.2020, okrem iného, zaslal i potvrdenia o platbách výživného za obdobie rokov 2005 až 2020. Nie všetky potvrdenia má odložené a zachované, pretože ide o dlhé obdobie 17 rokov (od r. 2003

do r. 2020) a nie každý dôkaz o úhrade sa mu podarilo nájsť. Veľký počet platieb výživného na dcéry však písomne vydokladovať nemôže a to je to, čoho sa bývalá manželka a dcéry chytili. Ďalej uviedol, že keď napríklad Viktória potrebovala 150 € na lyže, poslal jej ich. Keď potrebovala 400 € na prípravku na vysokú školu, poslal jej cca 250 €, v tom čase pracoval v Taliansku. Keď ho poprosila o 100 € na autoškolu, dostala ich. Jednej i druhej dcére dal do rúk 100 € pri príležitosti ich birmovky. Aj U. sa v súčasnosti dožaduje zvýšenia výživného na ňu zo sumy 33,19 € na sumu 341,81 € mesačne v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn.: 41Pc/20/2020. Celé roky malo byť všetko v poriadku až do chvíle, kým podal návrh na rozvod jeho manželstva s F. Y., matkou T. a U.. Žili oddelene 17 rokov, manželmi boli len na papieri, dcéry boli už dospelé, nebol dôvod na umelé udržiavanie nefunkčného manželstva pri živote. Manželstvo odporcu a bývalej manželky bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, spis. zn.: 13Pc/8/2020 - 33 zo dňa 28.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 31.07.2020. Po tom, ako podal návrh na rozvod, mu bývalá manželka povedala, že to robiť nemá, že ho zničí. Bývalá manželka dňa 22.07.2020 na OO PZ Rajec na odporcu podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy. Bývalá manželka v trestnom oznámení uviedla, že jej (resp. dcéram) za obdobie od mesiaca január 2010 do mesiaca júl 2020 dlhuje na výživnom sumu v celkovej výške 7.732 €. Nemala uznať platby, ktoré jej alebo dcéram posielal prostredníctvom švagrinej (na tieto nemá dôkaz), no poprela i tie, ktoré preukázať vedel. Mala uviesť, že jej na výživnom na dcéry dlhuje za rok 2017 sumu v celkovej výške 792 €, za rok 2018 taktiež sumu 792 €, za rok 2019 tiež sumu 792 € a za rok 2020 do dňa 22.07.2020 sumu 462 €. Suma 792 € je celkovou sumou ročného výživného, ktoré mal v zmysle rozsudku súdu z roku 2003 na obe dcéry spolu platiť. Bývalá manželka v trestnom oznámení tvrdila, že jej v rokoch 2017, 2018, 2019 a 2020 nezaplatil na dcéry ani cent. Odporca uviedol, že dôkazmi zaslanými súdu ako súčasť príloh jeho vyjadrenia zo dňa 22.10.2020 vie preukázať, že dcéram na výživnom za rok 2017 zaplatil sumu 300 €, za rok 2018 sumu 750 €, za rok 2019 sumu 400 € a za mesiace január až júl 2020 sumu 650 €. Spolu za roky 2017, 2018, 2019 a 2020 dcéram preukázateľne zaplatil na výživnom sumu 2.100 €. Bývalá manželka mala popierať i zaplatenie tých súm výživného, ktorých zaplatenie vie listinným dôkazom preukázať. V trestnom oznámení F. Y. tvrdila, že dlhuje na výživnom celkovo sumu 7.732 €. Z účtu odporcovej mamy jej bola 05.08.2020 zaslaná suma 160 € (ako prvá splátka), no F. Y.Á. tieto peniaze poslala späť dňa 12.08.2020 s odôvodnením, že chce mať celú sumu zaplatenú naraz, nie po splátkach. Hoci vedomý si toho, že sumu 7.732 € zďaleka dlžný nie je, uvádzal, že nemal inú možnosť len požiadať v auguste 2020 v Poštovej banke, a.s. o úver vo výške 7.000 €, aby mohol svoj „dlh“ splatiť. Banka mu však vzhľadom k jeho nízkym príjmom poskytla len úver vo výške 5.000 €. Keď mal už peniaze k dispozícii a chystal sa bankou poskytnutú sumu poslať bývalej manželke, volal mu policajt, ktorý danú trestnú vec vyšetroval, že má pre neho dobrú správu a to, že suma jeho podližnosti bola ustálená na sumu 3.200 € a že keď túto sumu zašle bývalej manželke, jeho trestné stíhanie bude zastavené. Sumu 3.200 € preukázateľne F. Y. zaslal dňa 28.09.2020 (dôkaz o tom má byť súčasťou potvrdení o platbách zaslaných súdu). Nevedel uviesť, v akom stave je teraz trestná vec voči nemu vedená. Keď sa na to telefonicky informoval u vyšetrovateľa vec riešiaceho, nič mu k veci nepovedal. Z tohto dôvodu žiadal súd, aby si v prípade ak to uzná za potrebné, vyžiadal z OO PZ Rajec spis pod spis. zn.: ORPZ-ZA-QPP6-366/2020, keďže jeho obsah mal potvrdiť jeho tvrdenie. Úver z Poštovej banky, a.s., ktorý si zobral na zaplatenie svojej „podližnosti“ na výživnom vyčíslenej v trestnom konaní, musí teraz mesačne splácať a to v sume 84,49 €, spolu aj so sporením vo výške 25 € mesačne a to kvôli možnosti predčasného splatenia úveru. Od leta 2020 teda spláca banke mesačne sumu 109,49 € a splátky sú rozpočítané do augusta 2028. Napriek tomu, že dňa 28. 09. 2020 zaslal bývalej manželke sumu 3.200 €, ktorá bola ako jeho jediná podližnosť na výživnom na obe jeho dcéry spolu vyčíslená v trestnej veci vedenej voči nemu (OO PZ Rajec, spis. zn.: ORPZ-ZA-OPP6-366/2020), a teda už dňa 28.09.2020 na výživnom na dcéry absolútne nič nedlhoval, podala dcéra Viktória dňa 19.11.2020 návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Okresného súdu Žilina pod spis. zn.: 15P/286/2003 - 47 zo dňa 13.07.2004, pričom vymáha na zameškanom výživnom sumu 2.422,89 €, akoby jej viac než 6 rokov v období rokov 2010 až 2020 nebol zaplatil na výživnom vôbec nič. Uviedol, že nevie síce preukázať každú sumu zaplateného výživného, no všetky písomné dôkazy ktoré má o platení výživného na dcéry za obdobie rokov 2010 až 2020 predložil advokátke JUDr. Zdenke Demeterovej so sídlom v Rimavskej Sobote, ktorá vypracovala návrh povinného na čiastočné zastavenie exekúcie zo dňa 22.12.2020, ktorý návrh s prílohami elektronicky v ten istý deň zaslala súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Jurinovi, so sídlom v Lučenci. Vyčísliť v ňom, že za obdobie rokov 2010 až 2020 mal na výživnom na U. zaplatiť sumu 3.982,80 €, pričom preukázateľne za toto obdobie na ňu buď na účet jej matky v prospech U. alebo priamo na účet Viktórie ako plnoletej zaplatil sumu 3.183 €. Dlhuje už len 799,80 €. V časti sumy 1.623,09 € má byť teda exekúcia zastavená. Pripomenul, že už i táto suma (799,80 €) je zaplatená, pretože je súčasťou F. Y. dňa 28.09.2020 zaplatenej sumy 3.200 €. Exekúcia zatiaľ ani čiastočne zastavená

nemá byť. Odporcovi bol na podklade začatej exekúcie zablokovaný účet, na ktorom mal zvyšok úveru, zablokovaný má i sporiaci účet, na ktorý zasiela spomínaných 25 € mesačne. Od mesiaca január 2021 sú mu vykonávané na podklade príkazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy povinného zrážky zo mzdy vo výške 308 €, keďže ide o prednostnú pohľadávku. Keďže T. rovnako ako U. bývajú s bývalou manželkou, ktorá má riadiť a ovplyvňovať ich život a vyjadrila sa v rozvode konaní tak, že ho zničí, predpokladá, že i suma, ktorej sa bude exekučne domáhať T., bude vysoká, pričom to bude opäť suma, ktorú v súčasnosti už reálne odporca nedlhuje, rovnako, ako tomu je v prípade U.. Opäť sa mu teda budú vykonávať zrážky z jeho mzdy, a to nielen na sumy, ktoré má už zaplatené, no svoju odmenu a hotové výdavky si bude pravidelne zrážať i súdny exekútor. To, že ho dcéry dostali do situácie, že bude zbytočne splácať dve exekúcie (a to sumy v skutočnosti nedlhované + odmenu a náhrady hotových výdavkov exekútorov) a že sa súdnou cestou domáhajú jedna zvýšenia bežného výživného na sumu 341,81 € a druhá na sumu 313,65 € mesačne, považuje za absolútny rozpor s dobrými mravmi. Čistý mesačný príjem bude od januára 2021 vo výške 508,88 €. Ako to uviedol už vo svojom vyjadrení zo dňa 22.10.2020, žije v spoločnej domácnosti s matkou, o ktorú sa stará. Jeho matke po zaplatení lekárov (má problémy s očami), zaplatení splátky jej úveru, zaplatení elektriky a plynu zostane na mesiac 70 €. Práve preto musí na chod ich domácnosti prispievať sumou 250 € mesačne, vo vzťahu ku ktorej súdu ako prílohu svojho vyjadrenia zo dňa 22. 10. 2020 predložil čestné prehlásenie. Zakupuje tiež drevo na kúrenie, čo je cca 20 € mesačne. Za mobil platí mesačne 26 až 30 € (vrátane internetu), platí poisťku za dom, v ktorom s mamou žijú a to vo výške 159,70 € ročne (na mesiac z toho pripadá suma 13,30 €), za komunálne odpady a drobné stavebné odpady ročne platí ročne 15 € a ročne platí poisťku na osobné motorové vozidlo vo výške 94 € (na mesiac z toho pripadá suma 7,8 €). Niečo ho má mesačne stáť i benzín do auta. Dcéra T. vo vyjadrení zo dňa 06.11.2020 uviedla, že jeho výdavky na mobil a motorové vozidlo považuje za luxus, ktorý si ona nemôže dovoliť. V rozpore s týmto svojím tvrdením mala uviesť vo svojom návrhu zo dňa 16.09.2020 medzi svoje výdavky i službu mobilnej siete vo výške 30 € mesačne, čo je suma rovnaká než tá odporcova, pričom nie je zrejmé, či je v tejto sume už i platba za internet. Čo sa týka motorového vozidla odporcu, ide o osobné vozidlo Škoda Octavia, EČV: C., rok výroby 1999. Ide o staré 22 ročné auto, ktoré nutne potrebuje na každodenné dochádzanie do práce, na vozenie mamy do C. L. za lekármi, či na cestu z I. do najbližšieho supermarketu na kúpu potravín v Rimavskej Sobotě. Autobusové spojenia I. - C. L. sú veľmi zriedkavé. Auto už dochádza, najmä z dôvodu jeho veku, no odporca na nové peniaze nemá ani mať nebude. Vlastniť staré, už ledva funkčné auto, nie je možné považovať za luxus. Svoje výdavky opiera o dôkazy súdu predkladané. Okrem vyššie vymenovaných výdavkov dokladá i iné svoje výdavky vynaložené v poslednom čase. Z dôvodu, že bol nútený, úhradu jeho fiktívnej podližnosti riešenej na podklade trestného oznámenia bývalej manželky, riešiť úverom, musí Poštovej banke, a.s. už od leta 2020 splácať mesačne sumu 109,49 € (splátka úveru 84,49 € + sporenie 25 €). Mesačne mu budú na úhradu exekučne U. vymáhaných súm vraj nezaplateného výživného zo mzdy vykonávané zrážky vo výške 308 € a pokiaľ podá (prípadne už podala) návrh na vykonanie exekúcie i T., budú mu zo mzdy vykonávané ďalšie zrážky, pokiaľ to bude možné. Už teraz má zablokovaný účet, nebude schopný splácať banke úver použitý na úhradu výživného, ktoré v skutočnosti ani nedlhoval. Nezostane mu z mesačného príjmu fakticky nič, nebude schopný pokryť svoje základné životné potreby a nebude schopný platiť možno na dcéry ani výživné vo výške 33,19 € mesačne. Uviedol, že nejde polemizovať s výpočtom výdavkov T. vymenovaných v jej návrhu zo dňa 16. 09. 2020 a nazývať ich luxusom, ako to činí navrhovateľka vo vzťahu ku nemu, pretože si je vedomý toho, že je to mladé dievča, ktoré chce byť vzdelané, chce sa páčiť, chce byť upravené, chce športovať, žiť spoločensky. Je prijatá na štúdium na Fakulte masmediálnej komunikácie Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Tmave a predpokladá, že túto školu i navštevuje. Je na ňu, rovnako ako i na druhú dcéru U., hrdý. Veľmi rád by jej na jej mesačné potreby a výdavky prispieval vyššou sumou ako sumou 33,19 €, tak ako to robil po celé roky doteraz, no žiaľ spolu s jej matkou a U. ho dostali do tak zlej finančnej situácie, že nevie, či bude vôbec schopný platiť obom dcéram mesačne aspoň tých 33,19 €. Ani doteraz so svojím čistým mesačným príjmom vo výške 490,77 € vysoko vyskakovať nemohol, no teraz je to horšie, ako to bolo doteraz. Jeho životná úroveň je žiaľ podstatne nižšia než životná úroveň bývalej manželky, ktorej čistý mesačný príjem je cca 1.200 €. Môže o takej sume len snívať. Nie je živnostníkom, ani spoločníkom alebo konateľom v nejakej obchodnej spoločnosti. Je zamestnancom pracujúcim na základe pracovnej zmluvy. Žiadny iný príjem ako príjem zo závislej činnosti nemá. Nevlastní žiadny nehnuteľný majetok ani žiadnu huteľnú vec vyššej hodnoty. Vyživovacie povinnosti má okrem T. i na dcéru U., ktorá sa taktiež súdnou cestou dožaduje zvýšenia výživného. Je pochopiteľné a nerozporuje to, že potreby navrhovateľky sa zvýšili v porovnaní s rokom 2003, no jeho príjmové a majetkové pomery sa v porovnaní s predmetným rokom nezlepšili. V roku 2003 zarábala mesačne v čistom sumu 284 €. Výživné na každú z dcér bolo vtedy určené na 33,19 €. V súčasnosti je jeho čistý mesačný príjem vo výške 508,88 €, čo je len o 224,88

€ viac ako tomu bolo pred 17-timi rokmi, kedy bola menou Slovenská koruna a kedy ceny tovarov boli úplne iné ako sú teraz. V roku 2003 sa za zárobok 284 € dalo kúpiť podstatne viac ako teraz za 508,88 €. Plat sa mu v porovnaní s rokom 2003 zvýšil iba 1,7 krát, no dcéra T. rovnako ako i U. chcú zvýšenie výživného v porovnaní s rokom 2003 až 10 násobne. To je obrovský nepomer. Žiadať niečo takéto od otca, ktorý je rád, že dokáže aspoň ako tak platiť momentálne bežné výživné v sume 33,19 € na obe dcéry, je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. Najmä ak musí splácať ešte i úver zobrať za účelom úhrady výživného a tiež exekúcie začaté na podklade návrhov dcér, spojené s platbami nemalých trov súdnych exekútorov. Tak, ako to uviedol už vo svojom vyjadrení zo dňa 22.10.2020, jeho majetkové a príjmové pomery mu nedovoľujú prispievať na výživu jeho dcéry T. sumou 313,65 € mesačne, tak ako to navrhuje ona. Hoci hrozí, že nebude mať financie ani na platenie výživného vo výške 33,19 €, aby ukázal, že z jeho strany je ochota prispievať na výživu T. vyššou sumou ako je uvedená v rozsudku z roku 2003, súhlasí s tým, aby mu súd uložil povinnosť platiť na T. výživné vo výške 40 € mesačne.

5. Súd vo veci nariadil a dňa 19. 02. 2021 vykonal pojednávanie a vo veci rozhodol za účasti právneho zástupcu navrhovateľky, povinného z vyživovacej povinnosti a jeho právnej zástupkyne. Navrhovateľka sa predmetného pojednávania nezúčastnila, svoju neúčast' ospravedlnila prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to z dôvodu možného emocionálneho vypätia, ktoré by jej účasť na predmetnom pojednávaní mohlo spôsobiť. Súd na predmetnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, ako aj oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými zo strany odporcu, ako aj právneho zástupcu navrhovateľky, s ktorými boli obidvaja účastníci konania prostredníctvom svojich právnych zástupcov navzájom oboznámené.

6. Podľa § 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

7. Podľa čl. 8 CMP, na prejednanie veci sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 33 ods. 1 CMP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak tento zákon neustanovuje, že vec sa môže prejednať bez pojednávania.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Súd v predmetnej veci zistil nasledujúci skutočný stav veci:

11. V zmysle rozhodnutia Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Fakulta masmediálnej komunikácie zo dňa 18. 06. 2020, bola oprávnená z vyživovacej povinnosti prijatá na dennú formu bakalárskeho študijného programu marketingová komunikácia v študijnom odbore mediálne a komunikačné štúdiá (dôkaz produkovaný na č. I. 8 rub spisu). Podľa potvrdenia o návšteve školy Univerzity Komenského v Bratislave, Fakulta sociálnych a ekonomických vied zo dňa 16. 09. 2020 (žurnalizované na č. I. 71 spisu), je navrhovateľka riadnou študentkou v 1. ročníku štúdia študijného programu mediamatika - denná forma, bakalársky, I. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky.

12. V zmysle potvrdení MOBIS Slovakia s.r.o. zo dňa 11. 08. 2020 a zo dňa 01. 02. 2021 (žurnalizované na č. I. 13 a č. I. 69 spisu) predstavovala priemerná čistá mzda matky navrhovateľky za obdobie 01/2019 - 07/2020 sumu vo výške 1 299,68 eur a za obdobie 01/2020 - 12/2020 sumu vo výške 1 243,06 eur.

13. V zmysle potvrdení Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 17. 08. 2020 o poberaní prídavku na dieťa (na č. I. 13 rub - rub spisu), poberala F. Y., matka navrhovateľky v roku za obdobie 01/2019 - 12/2019 prídavky na deti mesačne v sume 48,68 eur, za obdobie 01/2020 - 08/2020 prídavky na deti v sume 49,90 eur.

14. Mesačné výdavky navrhovateľky podľa jej tvrdenia v návrhu na začatie konania (na č. I. 1 rub spisu) so zohľadnením dôkazov produkovaných zo strany navrhovateľky na č. I. 9 - 10 spisu, č. I. 15, 17 - 18 spisu, č. I. 65 - 70 spisu predstavujú pri nezohľadnení výdavkov - poplatku za ubytovanie v študentskom domove (50 eur mesačne), kaderníčku (27 eur mesačne), nakoľko, ako potvrdil právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021, navrhovateľka v súčasnosti z dôvodu epidemiologickej situácie spôsobenej šírením vírusu COVID-19 predmetné výdavky

nevykladá, nakoľko študuje dištančnou formou a kadernícke salóny sú zatvorené, predstavujú sumu cca. 534 eur mesačne.

15. Výučným listom vydaným Stredným odborným učilišťom poľnohospodárskym C. L. dňa 21. 06. 1994 bolo potvrdené, že povinný z vyživovacej povinnosti sa vyučil v odbore 45-76-2 Mechanizátor rastlinnej výroby (žurnalizovaný na č. I. 83 spisu).

16. Povinný z vyživovacej povinnosti a Anton Kovalčík SHR uzatvorili dňa 05. 08. 2019 pracovnú zmluvu s nástupom do práce dňa 06. 08. 2019, podľa ktorej povinný z vyživovacej povinnosti mal vykonávať prácu robotníka v poľnohospodárstve za mesačnú mzdu vo výške 600 eur (žurnalizovaná na č. I. 84 spisu). Podľa mzdového listu vystaveného Antonom Kovalčíkom SHR dňa 19. 10. 2020 (na č. I. 38 spisu) predstavovala čistá mesačná mzda povinného z vyživovacej povinnosti sumu vo výške 490,77 eur.

18. V zmysle lustrácie vykonanej súdom v Sociálnej poisťovni dňa 16. 02. 2021 bol vymeriavací základ zamestnanca - povinného z vyživovacej povinnosti za mesiac december 2020 vo výške 625,80 eur. V zmysle tvrdenia povinného z vyživovacej povinnosti má jeho čistý mesačný príjem ku dňu vyhlásenia rozsudku v predmetnej veci predstavovať sumu vo výške 508 eur.

18. Súd mal z dôkazov produkovaných zo strany povinného z vyživovacej povinnosti preukázané, že povinný z vyživovacej povinnosti platí na splátky úveru v Poštovej banke, a.s., ktorý si zobral za účelom splácania dlžného výživného mesačne sumu 90,49 eur (v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej s Poštovou bankou, a.s. dňa 10. 08. 2020 na č. I. 103 rub a nasl. spisu) ako aj zákonné zmluvné poistenie na motorové vozidlo Škoda Octavia rok výroby 1999 vo výške 85,67 eur ročne (v zmysle poisťovnej zmluvy, ktorú má uzatvorenú s ČSOB Poisťovňou, a.s. dňa 14. 06. 2017, žurnalizovaná na č. I. 107 rub spisu, ako aj dokladov o úhrade poistenia za roky 2018 - 2020 na č. I. 108 spisu). Ďalej mal súd na základe dokladov o úhrade na č. I. 95 rub spisu za preukázané, že povinný z vyživovacej povinnosti platil za roky 2019 a 2020 poisťné obchodnej spoločnosti UNIQA poisťovňa, a.s. sumu vo výške 159,70 eur ročne a na základe faktúry vystavenej v mesiaci september 2020 zo strany spoločnosti Slovak Telekom, a.s., že náklady povinného z vyživovacej povinnosti na telefón v mesiaci august 2020 predstavovali sumu vo výške 26,99 eur (dôkaz produkovaný na č. I. 34 spisu). V ďalšom povinný z vyživovacej povinnosti predložil čestné prehlásenie zo dňa 22. 10. 2020, v ktorom prehlásil, že na chode spoločnej domácnosti, ktorú zdieľa s matkou, sa podieľa mesačne sumou vo výške 250 eur (dôkaz produkovaný na č. I. 47 spisu).

19. Súd mal z výpisu z osobného účtu X. Y., matky povinného z vyživovacej povinnosti vedeného v Poštovej banke, a.s. za obdobie od 01. 08. 2020 - 31. 08. 2020 a od 01. 09. 2020 - 30. 09. 2020 za preukázané, že matka povinného z vyživovacej povinnosti poberá dôchodok vo výške 530,40 eur mesačne, a výdavky, ktoré podľa predložených výpisov z účtu vynaložila v predmetnom mesiaci boli na úrovni cca. 505 eur (výpisy z účtu sú žurnalizované na č. I. 36, 109 rub - 110 spisu). Povinný z vyživovacej povinnosti zároveň na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021 uviedol, že žije s matkou v spoločnej domácnosti, pričom matka má mesačne uhrádzať výdavky cca. na úrovni 365 eur mesačne, a to vrátane výdavkov na elektrinu a plyn, pričom výdavky na vodu nemajú, nakoľko majú vlastnú studňu.

20. Súd mal z upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. OS 29Ek/1284/2020 adresovaného zo strany JUDr. Mariána Jurinu, exekútora povinnému z vyživovacej povinnosti zo dňa 10. 12. 2020 preukázané, že dňa 26. 11. 2020 sa začala exekúcia v prospech oprávneného U. Y. za účelom vymoženía zameškaného výživného od 01/2010 do 15. 12. 2020 vo výške 2 422,89 eur, bežného výživného mesačne 33,19 eur od 16. 12. 2020, trov exekúcie oprávneného (dôkaz žurnalizovaný na č. I. 86 rub - 88 spisu).

21. Návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 22. 12. 2020 adresovaným zo strany povinného z vyživovacej povinnosti JUDr. Mariánovi Jurinovi, exekútorovi sa povinný z vyživovacej povinnosti prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhal zastavenia exekúcie vedenej pod sp. zn. OS 29Ek/1284/2020, 74EX 640/20-5 v časti o vymožení sumy vo výške 1 623,09 eur a v časti bežného výživného vo výške 33,19 eur od 16. 12. 2020 (dôkaz produkovaný na č. I. 88 rub - 91 spisu). Podľa vyjadrenia povinného z vyživovacej povinnosti na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021, o uvedenom návrhu na zastavenie exekúcie nebolo v čase rozhodovania súdu v tejto veci rozhodnuté.

22. V zmysle uznesenia Okresného riaditeľstva PZ odbor kriminálnej polície Žilina zo dňa 30. 09. 2020, bola odmietnutá vec podozrenia z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, po dlhší čas, ktorého skutku sa mal dopustiť povinný z vyživovacej povinnosti, nakoľko nemal byť dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa ustanovenia § 197 ods. 2 Trestného poriadku (v zmysle dôkazu produkovaného zo strany právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021).

23. Uznesením Okresnej prokuratúry Žilina sp. zn. 1Pn 960/20/5511-2 zo dňa 21. 10. 2020 bolo uznesenie vyšetrovateľa OR PZ Žilina sp. zn. ORP-859/2-VYS-ZA-2020 zo dňa 30. 09. 2020, ktorým bola odmietnutá vec podozrenia z prečinu zanedbania povinnej výživy, ktorého sa mal dopustiť povinný z vyživovacej povinnosti, zrušené ako neopodstatnené (v zmysle dôkazu produkovaného zo strany právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021).

24. Súd mal za preukázané, že povinný z vyživovacej povinnosti má vo vlastníctve motorové vozidlo Škoda Octavia rok výroby 1999 (dôkaz na č. I. 92 spisu), zároveň má v držbe finančné prostriedky v hodnote 1 800 eur, ktoré mu zostali z pôžičky, ktoré si zobral na splatenie dlžného výživného (podľa vyjadrenia povinného z vyživovacej povinnosti na pojednávaní dňa 19. 02. 2021).

25. Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

26. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

27. Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

28. Podľa ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

29. Podľa ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

30. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

31. Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

32. Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Podľa ustanovenia § 155 CMP, konanie (vo veciach výživného plnoletých osôb) sa začína len na návrh.

34. Podľa ustanovenia § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

35. Súd pri hodnotení dôkazov vychádzal z toho, že navrhovateľka v čase podania návrhu (t.j. dňa 18. 09. 2020) bola úspešne prijatá na vysokoškolské štúdium v dennej forme. Súd konštatuje, že došlo k zmene pomerov, odkedy bolo naposledy o výživnom pre navrhovateľku rozhodované (rok 2003) - navrhovateľka sa stala študentkou na vysokej škole, a príjem povinného z vyživovacej povinnosti sa od času, kedy bolo naposledy určované výživné pre navrhovateľku, zvýšil (uvedené vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P 286/2003-47 žurnalizovaný na č. I. 12 spisu). Možno konštatovať, že k zmene pomerov na stranách oboch účastníkov konania došlo pred podaním návrhu v predmetnej veci. Súd má za preukázané, že navrhovateľka nie je schopná sa v súčasnosti sama živiť, a to z dôvodu, že sa v rámci vysokoškolského štúdia bude pripravovať na svoje budúce povolanie. V uvedenom súd poukazuje na to, že vyživovacia povinnosť (z uhla pohľadu prípravy dieťaťa na povolanie) končí

dosiahnutím prvého najvyššieho stupňa vzdelania v bežnom vzdelávacom procese (prvá ukončená vysoká škola alebo univerzita - magister).

Preto otec a matka navrhovateľky ako jej rodičia majú k nej vyživovaciu povinnosť podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Matka navrhovateľky si voči navrhovateľke plní svoju vyživovaciu povinnosť tým, že navrhovateľka s ňou žije v spoločnej domácnosti, teda uspokojuje jej bytové potreby a zároveň matka uhrádza výdavky na chod domácnosti, ako aj na každodenné potreby navrhovateľky ako aj na jej ostatné výdavky (čo potvrdila navrhovateľka v návrhu na začatie konania, ako aj predloženými listinnými dôkazmi).

36. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že celkové mesačné výdavky navrhovateľky, ktoré konkretizovala vo svojom návrhu na začatie konania, ako aj v následných vyjadreniach a prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní v predmetnej veci dňa 19. 02. 2021, sú mesačne vo výške 534 eur (v zmysle návrhu na začatie konania na č. I. 1 rub spisu, pričom súd do týchto výdavkov nezarátal výdavky: poplatok za ubytovanie v študentskom domove (50 eur mesačne), výdavky za kaderničku vo výške 27 eur mesačne, a to z dôvodu, že v čase rozhodovania súdu v predmetnej veci navrhovateľka tieto výdavky nevynakladala z dôvodu, že študovala dištančne a nebolo ani možné poskytovanie kaderníckych služieb (v dôsledku epidemiologickej situácie v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19). Výdavky na strane navrhovateľky potom pozostávali z príspevku na bývanie starým rodičom (100 eur/mesačne), strava (300 eur/mesačne), poplatok za komunálny odpad (1,74 eur/mesačne), životné poistenie (10,14 eur/mesačne), paušál na mobil (30 eur/mesačne), školské pomôcky a potreby (10 eur/mesačne), školské a kultúrne akcie (5,42 eur/mesačne), kozmetika (23 eur/mesačne), cestovné (20 eur/mesačne), oblečenie (33,33 eur/mesačne).

Súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o výživnom je potrebné prihliadať na skutočnosť, že obidvaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí, ako aj na skutočnosť, s ktorým rodičom v tomto prípade žije dieťa v spoločnej domácnosti, a zároveň aj na majetkové pomery oboch rodičov (a s tým spojený predpoklad, že dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov). Súd zohľadňujúc uvedené dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného je síce dôvodný, ale určenie výživného, ktorým jej má prispievať na výživu povinný z vyživovacej povinnosti vo výške 313,65 - EUR mesačne, je neprimerané vo vzťahu k možnostiam a majetkovým pomerom povinného z vyživovacej povinnosti.

37. Súd pri určení vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke musel zobrať do úvahy, že povinný z vyživovacej povinnosti má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči svojej ďalšej plnoletej dcére, ktorá podľa vyjadrenia povinného z vyživovacej povinnosti na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021 ku dňu rozhodovania súdu v tejto veci nie je schopná sa sama živiť (a ktorá taktiež podala návrh voči povinnému z vyživovacej povinnosti na zvýšenie výživného). Súd konštatuje, že zohľadnil príjem povinného z vyživovacej povinnosti (na úrovni v priemere 508 eur mesačne v čistom), jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči ďalšej dcére, mesačné výdavky uvedené a preukázané zo strany povinného z vyživovacej povinnosti (137 eur/mesačne, pozostávajúce z platby úveru, ktorý si povinný z vyživovacej povinnosti zobral za účelom splatenia dlžného výživného - 90,49 eur/mesačne, 26 eur/mesačne platba za telefón a alikvotné časti platieb z ročného povinného zmluvného poistenia auta a rodinného domu, v ktorom žije s matkou), pričom súd z časti prihliadol aj na ďalšie výdavky vo výške 250 eur/mesačne deklarované zo strany povinného z vyživovacej povinnosti v rámci čestného vyhlásenia, ktorými mal prispievať na chod spoločnej domácnosti, v ktorej žije so svojou matkou. Súd zároveň poukazuje na to, že matka povinného z vyživovacej povinnosti uhrádza všetky náklady týkajúce sa energií (elektrina, plyn), v dôsledku čoho povinný z vyživovacej povinnosti tieto náklady súvisiace s bývaním neuhrádza. V tejto súvislosti bolo podľa názoru súdu hospodárne zamietnuť návrh na vykonanie dokazovania výsluchom matky povinného z vyživovacej povinnosti, ako aj jeho brata, ktorý bol vznesený zo strany právneho zástupcu navrhovateľky, a to za účelom preukázania skutočností, že povinný z vyživovacej povinnosti nežije v spoločnej domácnosti s jeho matkou a ani sa o ňu nestará, nakoľko aj v prípade, ak by sa preukázalo, že povinný z vyživovacej povinnosti so svojou matkou v spoločnej domácnosti nežije, táto okolnosť by nemala žiadny dopad na rozhodnutie súdu o výške výživného, na ktorého úhradu je povinný z vyživovacej povinnosti povinný prispievať navrhovateľke v zmysle tohto rozsudku. Uvedené súd odôvodňuje tým, že z listinných dôkazov predložených zo strany povinného z vyživovacej povinnosti (najmä výpisy z účtov jeho matky) vyplynulo, že veľkú časť nákladov na chod domácnosti uhrádza práve ona, pričom odporca z toho dôvodu nemusí uhrádzať výdavky na elektrinu, plyn, prípadne nájomné. Súd taktiež považoval za nevhodné vykonávať dokazovanie za účelom zisťovania presne v akom rozsahu platil povinný z vyživovacej povinnosti v jednotlivých obdobiach výživné navrhovateľke, nakoľko uvedené by taktiež nemalo dopad na stanovenie výšky výživného zo strany súdu. Súd v tejto súvislosti

uvádza, že nemohol pri skúmaní výdavkov odporcu zobrať do úvahy prebiehajúce exekučné konanie za účelom vymoženia dlžného výživného zo strany povinného z vyživovacej povinnosti vo vzťahu k jeho druhej dcére, a to z toho dôvodu, že nemôže byť na úkor navrhovateľky skutočnosť, že povinný z vyživovacej povinnosti si v minulosti neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči nej.

Súd v ďalšom taktiež považuje za potrebné vysporiadať sa so skutočnosťou, že povinný z vyživovacej povinnosti má známosť, ktorú, podľa svojich vyjadrení na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021 viackrát do týždňa navštevuje. Berúc do úvahy, že súd je v rámci civilného mimosporového konania povinný zistiť skutočný stav veci, súd konštatuje, že aj v prípade, ak by sa preukázalo, že povinný z vyživovacej povinnosti žije v jednej domácnosti so svojou známosťou a nie v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ako počas konania tvrdil, súd zdôrazňuje, že povinný z vyživovacej povinnosti a ani jeho známosť nemajú voči sebe navzájom vyživovaciu povinnosť v zmysle ustanovení zákona o rodine a preto ani táto skutočnosť by nemala vplyv na rozhodnutie súdu o stanovení výšky výživného pre navrhovateľku v tejto veci.

V ďalšom súd poukazuje na skutočnosť, že povinný z vyživovacej povinnosti má dosiahnuté vzdelanie na základe výučného listu - mechanizátor rastlinnej výroby, pričom jeho súčasné zamestnanie (robotník v poľnohospodárstve) zodpovedá jeho dosiahnutému vzdelaniu, prácu navyše vykonáva v obci, v ktorej má trvalý pobyt. Súd preto považoval argumenty vznesené zo strany právneho zástupcu navrhovateľky týkajúce sa možnosti, aby sa povinný z vyživovacej povinnosti prekvalifikoval a našiel si zamestnanie s vyšším príjmom, vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie, schopnosti povinného z vyživovacej povinnosti (ktorý na pojednávaní konanom dňa 19. 02. 2021 uviedol, že neovláda prácu so základnými programami na počítači, nevie písať sms -správy, čo potvrdila aj jeho právna zástupkyňa, v minulosti nevykonával práce v oblasti zákazníckeho servisu ani v styku s verejnosťou), ako aj oblasť, v ktorej povinný z vyživovacej povinnosti v súčasnosti žije (okolie C. L.) za pravdepodobne nezrealizovateľné. V prípade, ak by sa aj povinný z vyživovacej povinnosti úspešne rekvifikoval, súd je toho názoru, že nie je možné v čase rozhodovania súdu v tejto veci jednoznačne uviesť, že by povinný z vyživovacej povinnosti získal prácu (bez predchádzajúcich skúseností v oblasti, do ktorej by sa rekvifikoval, nakoľko podľa vyjadrení povinného z vyživovacej povinnosti celý život pracoval v poľnohospodárskej výrobe) v pracovnej oblasti, v ktorej by dosiahol príslušnú kvalifikáciu. Navyše, za takou prácou by zrejme povinný z vyživovacej povinnosti musel dochádzať, čo by predstavovalo vzhľadom na jeho terajšie miesto výkonu práce zvýšené výdavky. Z toho dôvodu súd neprihliadol v tomto smere na „možnosť“ rekvifikácie povinného z vyživovacej povinnosti, ale vychádzal z príjmu, ktorý povinný z vyživovacej povinnosti ku dňu rozhodovania súdu dosahuje, nakoľko zamestnanie, ktoré v súčasnosti vykonáva, zodpovedá podľa názoru súdu jeho možnostiam a dosiahnutému vzdelaniu. Súd pri stanovení výživného zohľadnil aj status navrhovateľky, ktorá je študentkou na vysokej škole (v čase vyhlásenia rozsudku vzdelávajúcou sa dištančnou formou, čo taktiež má dopad na jej výdavky, ktoré v čase rozhodovania súdu o výživnom nemusí vynakladať v takom rozsahu ako pri dennom štúdiu na vysokej škole).

Súd dospel k záveru, že určenie vyživovacej povinnosti na úrovni 75, - eur mesačne, je vzhľadom na okolnosti predmetného prípadu primerané. Táto suma síce nepredstavuje polovicu z mesačných výdavkov navrhovateľky, pričom súd pri jej určení bral do úvahy skutočnosť, že navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s jej matkou, pričom uvedené by bolo potrebné kompenzovať určením vyživovacej povinnosti zo strany otca (odporcu) na úrovni vyššej ako polovica z vynakladaných výdavkov na strane navrhovateľky, vzhľadom však na príjem povinného z vyživovacej povinnosti, jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči druhej dcére (o zvýšení ktorej prebiehalo v čase rozhodovania súdu v tejto veci súdne konanie), ako aj skutočnosť, že matka navrhovateľky má príjem na úrovni cca. 1240 eur mesačne, súd musel zohľadniť schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov navrhovateľky, ako aj skutočnosť, že navrhovateľka sa má podieľať na životnej úrovni rodičov. Na základe uvedeného súd určil povinnosť odporcu prispievať na výživu navrhovateľke sumou 75 eur mesačne, pričom túto sumu súd považuje za primeranú vyššie uvedeným okolnostiam tohto konkrétneho prípadu. Podľa názoru súdu nebolo možné určiť vyššiu sumu, ktorú by mal odporca z titulu vyživovacej povinnosti navrhovateľke platiť, a to aj pri zohľadnení skutočnosti, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, uvedené vyplýva aj z odôvodnenia tohto rozsudku uvedeného vyššie v tomto bode. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietol.

38. Súd zvýšil výživné na navrhovateľku na sumu 75, - eur mesačne s účinnosťou od 18. 09. 2020, t.j. odo dňa začatia súdneho konania v predmetnej veci, ktorý navrhovateľka označila za deň, od ktorého žiadala vyživovaciu povinnosť povinného zvýšiť (zohľadňujúc skutočnosť, že zmena pomerov na strane oboch účastníkov nastala pred týmto označeným dňom). Súd zároveň zaviazal povinného z vyživovacej povinnosti na úhradu nedoplatku na výživnom, ktorý vznikol od 18. 09. 2020 do 15.

02. 2021 vo výške 225,77, - EUR, pričom túto sumu vypočítal ako sumu rozdielu medzi výškou výživného, na povinnosť ktorého bol povinný z vyživovacej povinnosti zaviazaný platiť na základe rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P/286/2003-47 zo dňa 13. 07. 2004 (t.j. 33,19 eur) a určenou výškou zvýšeného výživného (75 eur), pričom za mesiac september bol tento rozdiel vypočítaný ako súčet sumy výživného, na ktoré bol odporca zaviazaný v zmysle pôvodného rozsudku: 33,19 (suma pôvodného výživného) : 30 (počet dní v mesiaci september 2020) x 18 (počet dní v mesiaci september 2020, počas ktorých mal povinný z vyživovacej povinnosti platiť pôvodné výživné) = 19,91 eur a sumy, ktorú má povinný z vyživovacej povinnosti povinnosť platiť v zmysle tohto rozsudku: 75 (suma týmto rozsudkom stanoveného výživného) : 30 (počet dní v mesiaci september 2020) x 12 (počet dní v mesiaci september 2020, počas ktorých mal podľa tohto rozsudku povinnosť platiť zmenenú sumu výživného) = 30 eur, súčet súm 19,91 + 30 je suma 49,91 eur, od ktorej súd odpočítal sumu 33,19 eur (teda pôvodnú sumu výživného), pričom výsledkom je 16,72 eur, t. j. suma, ktorú bude povinný z vyživovacej povinnosti povinný doplatiť navrhovateľke na výživnom za mesiac september 2020. K tejto sume následne súd pripočítal sumu 209,05 eur, ktorá zodpovedá rozdielu medzi zvýšeným výživným a pôvodne určeným výživným 41,81 (75 - 33,19) eur násobenú číslom 5, t.j. počtom mesiacov (október 2020, november 2020, december 2020, január 2021, február 2021), za ktoré bol podľa výroku tohto rozsudku odporca povinný platiť sumu zvýšeného výživného, pričom zo súčtu sumy 16,72 eur a sumy 209,05 vzíde suma 225,77 eur, ktorá predstavuje nedoplatok odporcu na výživnom za obdobie od začatia súdneho konania (18. 09. 2020) ku dňu rozhodovania súdu o predmetnej veci.

Súd v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok potom určil odporcovi dlhšiu lehotu na doplatenie nedoplatku na výživnom, a to do 30. 09. 2021, a to z dôvodu, aby mal povinný z vyživovacej povinnosti vytvorený priestor na riadne plnenie stanovenej vyživovacej povinnosti.

Súd konštatuje, že v časti určenia vyživovacej povinnosti, ktorú je povinný plniť povinný z vyživovacej povinnosti navrhovateľke, bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P/286/2003 - 47 zo dňa 13. 07. 2004.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- a
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.